



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מערערים

1. פלוגית

2. פלוגי

ע"י ב"כ עוה"ד ליאור בנימין ותומר יפרח

נגד

משיבים

1. מחלקה לשירותים חברתיים - עיריית ...
2. היועץ המשפטי לממשלה - משרד הרווחה
ע"י עו"ד רולא סלמאן סרור

בענין הקטינה

קטינה (ילידת 2009)
ע"י האפוטרופא לדין עו"ד סנדרה דה-וינד

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
1. עסקינן בערעור על החלטת בית משפט לנוער בחיפה (כב' השופטת הבכירה עדנה בן לוי) מיום 2.2.20, במסגרתה הורתה על הוצאת הקטינה בצו משמורת זמני לתקופה של 30 ימים, החל מיום 28.1.20, מועד הגשת בקשת הביניים בתיק קמא.
- רקע בקצרה, והחלטת השופטת קמא**
2. המערערים הם הוריה של הקטינה. הם עלו מאוקראינה לפני כשש שנים. המערערת 1 (להלן: "האם") עובדת כשכירה בחברה פרטית, והמערער 2 (להלן: "האב") עובד כשכיר בחברה ... ולומד לימודי תואר הנדסה
- עד למקרה הנדון (שיתואר להלן) משפחת המערערים לא היתה מוכרת לשירותי הרווחה.
3. ביום 21.1.20 הובא לידיעת מחלקת הרווחה בעיריית ..., מקום מגורי המערערים, על חשד לאלימות של ההורים כלפי הקטינה. הדיווח התקבל מבית הספר בו לומדת הקטינה. במסגרת הדיווח האמור, אף עולה כי ההורים אינם יודעים בפועל אם הקטינה מגיעה לבית הספר אם לאו, ובפועל הקטינה נעדרה מדי פעם מבית הספר ותפקודה בכיתה אינו שפיר.
4. בעקבות הדיווח יזמו רשויות הרווחה חקירת ילדים, שהתקיימה ביום 23.1.20.
- במהלך החקירה מסרה הקטינה על שישה אירועים שונים בהם היתה תחת אלימות ונחשפה לאלימות, כדלקמן:



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

- 1 א. הקטינה שהתה בבית סבתה (אימו של האב). האב התקשר אליה שתחזור הביתה.
- 2 כשהגיעה הקטינה הביתה האב צעק עליה, קיללה ברוסית והרביץ לה בבטן עם ידיו.
- 3 באותו מעמד היכה אותה האב באחוריה של הקטינה עם חגורה. באירוע זה האם לא
- 4 הייתה בבית אלא בעבודה.
- 5 ב. הקטינה ישבה בחדרה וציירה. האב הגיע לחדר, צעק עליה והיכה אותה. הקטינה לא
- 6 זכרה הסיבה לכך. לטענת הקטינה האב היכה אותה באזור השפה התחתונה, ובמהלך
- 7 החקירה נצפה סימן כחול באזור השפה התחתונה. כשנשאלה הקטינה אם הסימן
- 8 הכחול האמור הוא מאותה הכאה שללה זאת.
- 9 ג. הקטינה מתארת אלימות של האם כלפיה. לטענת הקטינה ביום 23.1.20 האם היכתה
- 10 אותה בידה בגלל שסירבה לקום לבית הספר.
- 11 ד. הקטינה מתארת שהיא והאם ישבו להכין שיעורי בית. לקטינה היה קשה והאם
- 12 כעסה עליה, והרביצה לה ביד.
- 13 ה. הקטינה תיארה אלימות אליה נחשפה, כשהאב היכה את האם.
- 14 ו. הקטינה תיארה אירוע נוסף של אלימות של האב כלפי האם, בעקבותיה ירד לאם דם
- 15 מהאף. הקטינה אף מתארת כי נחשפה לקללות האב את האם.
- 16 במסגרת החקירה האמורה, הקטינה ביקשה שלא לשוב לביתה, כיוון שמפחדת שאביה ירביץ
- 17 לה כיוון שסיפרה על מעשי האלימות בבית. היא ביקשה ללכת לבית סבתה, למרות שסיפרה
- 18 לסבתא על האלימות שחוות מצד אביה, אך הסבתא לא האמינה לה.
- 19 5. התרשמות חוקרת הילדים מחקירת הקטינה היתה, כי אכן הקטינה היתה חשופה וחוותה
- 20 אלימות מתמשכת במשפחה.
- 21 6. במצב דברים זה הוצאה הילדה מביתה למרכז חירום בצו חירום, שניתן ביום 23.1.2020.
- 22 7. ביום 28.1.2020 הוגשה בקשה למתן החלטת ביניים לפי סעיף 12 לחוק הנוער (טיפול והשגחה)
- 23 תש"ך – 1960.
- 24 דיון בבקשה התקיים ביום 2.2.2020, בו נשמעו הצדדים, ובו גם נשמעה הכחשת ההורים על
- 25 אלימות כלפי הקטינה. לטענת ההורים, הקטינה בדתה את תלונותיה כיוון שלא קיבלה
- 26 תשומת לב. האב גם הכחיש בדיון כל מעשי אלימות כלפי האם.
- 27 יחד עם זאת ועל מנת לאפשר את חזרת הקטינה לביתה, הסכים האב לצאת מהבית, ולהיות
- 28 מטופל בכל טיפול שיציגו לפניו גורמי הטיפול.
- 29



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלונית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

בסופו של יום, קיבלה השופטת קמא את עמדת גורמי הטיפול, כי אין מקום שבשלב זה תוחזר הקטינה למשמורת אמה תוך שהמשיב יצא מהבית, ובמסגרת החלטת ביניים קבעה כי:

"בנסיבות העניין, הדרך היחידה היום להבטחת שלומה של הקטינה ולאבחון מקיף לגבי מצבה הרגשי ומצבה בתחומים אחרים היא גיבוש דרך טפול מתאימה היכולה להיעשות במרכז החירום בלבד. מאחר והקטינה נמצאת במרכז החירום מאז 23.1.20 מתבקש מרכז החירום לפעול בהקדם האפשרי על מנת שהקטינה תעבור אבחון פסיכודיאגנוסטי מוקדם ככל האפשר וכדי שתוצאות האבחון יוגשו לבית המשפט בהקדם האפשרי. בנסיבות אלה אני מורה על הוצאת הקטינה בצו משמורת זמני לתקופה של 30 יום וזאת החל מ – 28.1.20 מועד הגשת בקשת הביניים בתיק זה".

על החלטה זו הוגש הערעור הנדון.

טענות המערערים

8. עיקר טענתם של המערערים, המשתקפת בהודעת הערעור, היא על כך שהקטינה הוצאה מבית הוריה, שהינם אנשים נורמטיביים, שעד כה גם לא היו מוכרים לרשויות הרווחה.
9. לטענת המערערים ניתן לעשות את האבחון בקטינה במסגרת הקהילה, על דרך של הוצאת האב מהבית בהסכמתו, ולחלופין שחרור הקטינה לבית הסבתא או הדודה.
10. טוענים המערערים כי במסגרת זו יהיו מוכנים לקבל כל טפול שיידרשו, תוך שיתוף פעולה עם גורמי הטפול ורשויות הרווחה.
11. מדגישים המערערים כי שניהם נחקרו תחת אזהרה בתחנת משטרת זבולון, בגין חשד לביצוע עבירת תקיפת קטין וחסר ישע. בחקירתם הכחישו את החשדות, וקצין תורן החליט לשחררם בתנאי הרחקה בלבד (15 ימים) ולא ביקש להאריך את מעצרם.
12. מציינים עוד המערערים, כי בהתאם לדו"ח החינוכי מבית הספר עולה, כי הקטינה היא ילדה מופנמת. יחד עם זאת יש פער מהותי בין הדיווח שמסרה להוריה בכל הקשור לציוניה במקצועות השונים לבין הציונים האמיתיים אותם קבלה בפועל. עובדה זו מחזקת את טענתם בדבר מניפולציה אפשרית בה נקטה הקטינה.
- העובדה כי הקטינה נעדרה מספר ימים מלימודיה בבית הספר ללא אישור וללא ידיעת הוריה, מלמדת כי למרות גילה הצעיר הקטינה עשתה דין לעצמה.
- בכל אופן, וביחס להופעתה ולבושה של הקטינה, נכתב בדו"ח החינוכי כי אין חריגה במראה החיצוני שלה וכי מגיעה נקיה ומסודרת לבית הספר.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

13. חוזרים ומציינים המערערים כי במסמך מאת מרכז החירום בו שוהה הקטינה, צוין כי היא מתקשה להסתגל למרכז חירום, ו"סופרת את הדקות מתי תחזור הביתה".
- עוד עולה כי הקטינה אינה חוששת מאמה ואוהבת אותה, ולכן אין מניעה כאמור כי הקטינה תחזור לביתה כאשר אביה יצא מהבית.
- תסקיר עדכני מיום 12.2.20 מטעם העו"ס לחוק הנוער**
14. העו"ס לחוק הנוער הגישה תסקיר עדכני מיום 12.2.2020 ובו השתלשלות האירועים, שחלקם תוארה לעיל.
15. בתסקיר זה צוין כדלקמן:
- א. התקיים מפגש ראשון בין ההורים לקטינה ביום 29.1.20 בפיקוח עו"ס מרכז חירום. בפגישה זו הקטינה אמרה שהיא רוצה לחיות עם שני הוריה, ובלבד שאביה יפסיק להרביץ לה ושיפסיק לצעוק עליה כי היא מפחדת. בסוף הפגישה הקטינה אמרה לעו"ס מרכז חירום כי היא כבר לא מפחדת ורוצה לחזור הביתה.
- ב. הימים הראשונים של קליטת הקטינה במרכז החירום היו מעט קשים, אך כיום קליטתה טובה יותר והיא משתלבת טוב יותר. היא רכשה חברים חדשים.
- בשיחה עם עו"ס המשפחה ועו"ס לחוק הנוער, ביום 6.2.2020, ביקשה הקטינה לשוב הביתה. במענה לשאלה האם לא חוששת שהאב יכה אותה שוב אם תשוב הביתה, השיבה כי לא חוששת כיום, כיוון שאביה בכה והבטיח שלא יעשה לה כלום.
- ג. ועדה ראשונה במרכז החירום התקיימה ביום 16.2.2020, בה נכחו גם ההורים, ההמלצות שעלו בוועדה היו - המשך שהותה של הקטינה במרכז חירום לצורך הגנה ועדכון מעמיק וניטרלי במרכז החירום, כיוון שההורים מכחישים את מעשי האלימות כלפי הקטינה.
- ד. מסכמת העו"ס לחוק הנוער בתסקיר העדכני, כי גם אם לכאורה אין אלימות כלפי הקטינה, כפי שטוענים ההורים, מצב זה מאוד מדאיג כשלעצמו ויש צורך להשאיר במרכז החירום שייתן לקטינה מענה ואבחון מדויק לצרכים שלה. תפקידו ומומחיותו של מרכז החירום לעשות זאת. ההתרשמות היא, כי בשלב זה יש צורך עדיין במתן הגנה לקטינה, ויש לערוך לקטינה אבחון במקום ניטרלי, לנוכח הכחשת ההורים את מקרי האלימות שהקטינה מתארת. בקשת ההורים כי האב יעזוב את הבית לפרק זמן שייקבע על ידי גורמי הטיפול, אינה מתאימה ואינה נכונה ברמה הטיפולית המשפחתית, הן בשל החשש של הקטינה כי התא המשפחתי יתפרק והיא



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

תהיה אחראית לכך, והן לאור העובדה שהקטינה תיארה מקרה אלימות של האם כלפיה.

טענות האפוטרופא לדין

16. האפוטרופא לדין תומכת במסקנות העו"ס לחוק הנוער שבתסקיר העדכני, בדבר השארת החלטת הביניים על כנה.

לטענתה, הנזק שייגרם לקטינה כתוצאה מהסרת הצו הוא גדול ועלול להביא למצב של היעדר מוגנות, הכחשה והשטחת עולמה וחוויותיה של הקטינה.

השבת הקטינה לקהילה תוך שהאב יוצא מביתו, לא יאפשר אבחון אובייקטיבי וניטרלי, בנסיבות בהן הוריה מכחישים את האירועים עליהם דיווחה הקטינה, וכי עלול הדבר להביא למצב בו הקטינה נושאת על כתפיה את האחריות לכך שאביה יצא מן הבית.

טענות היועמ"ש

17. בעיקרי הטענות מטעמו, ציין היועמ"ש, כי החלטת הביניים מידתית, והיא איזנה באופן ראוי בין מצבה של הקטינה, כפי שהוא מתברר מן התשתית העובדתית שנפרסה בבית משפט קמא, ובין זכותם של ההורים לאוטונומיה בגידול ילדיהם.

18. סבורה באת-כוח היועמ"ש כי אין דרך אחרת להבטיח את שלומה של הקטינה ולהערכת אבחון מקיף בעניינה, אלא על דרך של הוצאתה ממשמורת הוריה והשארתה במרכז החירום.

19. גם היועמ"ש הפנתה שוב להשתלשלות האירועים כפי שתוארו לעיל, בתסקיר העדכני, ולכן סברה כי אין מקום להתערב בהחלטת הביניים.

ישיבת יום 20.2.2020

20. בישיבת יום 20.2.2020, שמעתי את באי-כוח הצדדים, כמו גם את העו"ס לחוק הנוער, וכל צד חזר על עיקרי טענותיו, כמפורט לעיל.

21. באי-כוח הקטינה הדגישו כי לא טוב לקטינה במרכז החירום, היא מרטיבה בלילה והיא עושה טבלת ייאוש עד לחזרתה הביתה.

הדגישו באי-כוח הקטינה, כי הקטינה אינה חוששת מהאם, אוהבת את האם, ורוצה לחזור הביתה, כפי שאף מצוין בדוחות גורמי הטיפול.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

- 1 ההורים ישתפו פעולה עם גורמי הטיפול, בכל טיפול אפשרי, והאב מוכן לצאת מהבית
2 ולהתרחק מהקטינה בהתאם להוראות גורמי הטיפול, ובמצב דברים זה אף להיפגש עם
3 הקטינה תחת פיקוח.
- 4 22. באת-כוח היועמ"ש חזרה על טענותיה, ואת הצורך בהשארת הקטינה במרכז החירום לצורך
5 אבחון מקיף וניטרלי, שאורכו כ-3 חודשים, וכעת הוא בתחילתו.
- 6 23. האפוטרופא לדין גם חזרה על עיקרי הטענות מטעמה, תוך שהיא מציינת כי נקודת המוצא
7 היא, שטובת הקטינה היא בקשר עם שני הוריה. יחד עם זאת, יש צורך בשיקום הקטינה על
8 מנת שהדבר יתאפשר.
- 9 ציינה האפוטרופא לדין כי האבחון צריך להתחיל בימים אלה, הוא ייעשה במרכז החירום,
10 שם הקטינה כבר התאקלמה.
- 11 לשאלת בית המשפט האם הקטינה רוצה לחזור הביתה, השיבה האפוטרופא לדין, כי הקטינה
12 מאוד מתגעגעת לאימא שלה, אך עדיין מפחדת מאביה. יחד עם זאת, היא רוצה שהוריה יחיו
13 יחד בבית, היא לא רוצה שההורים ייפרדו בגללה.
- 14 24. העו"ס לחוק הנוער התייחסה לשיקולים למה חשוב להמשיך בשהיית הקטינה במרכז
15 החירום, ולא בשלה העת לחזרתה הביתה, אפילו לא כשאביה מורחק מהבית.
- 16 הדגישה העו"ס לחוק הנוער כי הקטינה רוצה את שני הוריה ביחד והיא לא רוצה את ההפרדה
17 בין הוריה, ובלבד שאביה יפסיק להרביץ לה.
- 18 ציינה העו"ס לחוק הנוער, כי שהיית הקטינה במרכז החירום היא לא רק לצורך אבחון פסיכו-
19 דיאגנוסטי, אלא גם אבחון האינטראקציה בינה לבין הוריה.
- 20 אם ההורים היו לוקחים אחריות על מעשי הכאת הקטינה, ייתכן שהשיקולים היו שונים,
21 אולם במצב הדברים בו ההורים מכחישים את האירועים עליהם דיווחה הקטינה, אין מקום
22 להחזיר את הקטינה הביתה.
- 23 לשאלת בית המשפט מדוע לא ניתן להמשיך את הטיפול במשפחה, כשהאבא יצא מהבית
24 והאימא נשארת, והטיפול המשפחתי (שני ההורים עם הקטינה), יהיה במסגרת מרכז החירום,
25 השיבה שלא תוכל לתת טיפול להורה כאשר הוא לא מבין מדוע הוא צריך טיפול.
- 26 בכל מקרה, המטרה היא לבסס את היכולת הטיפולית של ההורים בעתיד במסגרת מרכז
27 החירום.
- 28 ככל שהאב יורחק מהבית, הטיפול לא יוכל להתממש כראוי, כי הכלים של גורמי הטיפול
29 לטפל הם גם בתוך הבית, ואם האבא מורחק לא תהיה אינטראקציה מלאה.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

- 1 לשאלת בית המשפט מדוע לא ניתן לטפל טיפול משפחתי בבית, בפקוח, כשרק לצורך הטיפול
- 2 האב יורשה לחזור הביתה, השיבה ששעה של טיפול בשבוע לא תיתן את התמונה המלאה.
- 3 לשאלת בית המשפט מדוע לא ניתן ליצור יותר מפגשים של ההורים עם הקטינה גם בתקופת
- 4 ההרחקה של האב, בנוכחות מי מגורמי הטיפול, השיבה שניתן לעשות כן במרכז החירום, אבל
- 5 זה לא המהות ולא בגלל זה הקטינה לא נמצאת כרגע בבית.
- 6 לטענת העו"ס לחוק הנוער, את ההגנה על הקטינה ואת האבחון, תוך שיקום הקשר של
- 7 ההורים עם הקטינה, ניתן לעשות רק במרכז החירום, שיש לו את הכלים לכך.
- 8 לשם כך דרושים עוד חודשיים לשם השלמת האבחון, במסגרתה תמשיך לשהות הקטינה
- 9 במרכז החירום.
- 10 25. מנהל מחלקת הרווחה בעיר ..., הסכים כי צריך לעשות הכל כדי שהקטינה ישהה בקהילה עם
- 11 הוריו, אולם הקטינה במקרה דנן מפורקת, במצב שאין לה אמון בתא המשפחתי הבסיסי
- 12 שלה. הייתה אלימות גם של האימא, ולכן יש בה חוסר מוגנות ביחסיה עם האימא.
- 13 מנהל מחלקת הרווחה הביע את החשש שהקטינה תתקשה להתמסר לטיפול ככל שתחזור
- 14 לביתה, תוך שהאב ירחק מהבית. לכן הוא סבור כי הטיפול הראשוני צריך להיות במקום
- 15 ניטרלי עם מוגנות של מרכז החירום.
- 16 לשאלה האם מחלקת הרווחה תוכל להקצות שעות טיפול למשפחה, השיב בחיוב, אבל הביע
- 17 את החשש שהקטינה תינעל ולא יתאפשר תהליך אמיתי.
- 18 26. העו"ס למשפחה שגם נכחה בדיון, ציינה כי אין לה הרבה להוסיף לעניין, שכן נחשפה למשפחה
- 19 רק לפני כחודש, כשדווח על המקרה נשוא צו החירום.
- 20 היא הביעה דאגה מהכחשת ההורים את מקרי האלימות. יחד עם זאת, לא ביקרה עדיין בבית
- 21 המשפחה.
- 22

דיון והכרעה

- 23
- 24 27. תוקפה של החלטת הביניים, אמור להסתיים ביום 28.2.2020, היינו בעוד כחמישה ימים.
- 25 לכן התמקדו הצדדים יותר בצורך בהמשך החלטת הביניים, למרות שזה לא נושא הערעור,
- 26 אלא עצם מתן החלטת הביניים.
- 27 28. סבורני, כי הייתה הצדקה למתן החלטת הביניים במועד הינתנה. תיאור השתלשלות הדברים,
- 28 כמתואר לעיל, חייב זאת, כמו גם את צו החירום שניתן ביום 23.1.2020.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

29. יחד עם זאת, ולנוכח השתלשלות העניינים, כפי שגם תוארה וסוכמה בתסקיר העדכני מיום 12.2.2020 (שתמציתו לעיל), נשאלת השאלה האם יש צורך למצות את 30 הימים עד תום, או ניתן לקצרם.
30. עמדת הפסיקה לעניין הוצאת קטין ממשמורת הוריו היא ברורה. מדובר בצעד קיצוני, שיש לנקוט בו רק כאמצעי אחרון, כאשר לא ניתן למצות את הטיפול בתוך הקהילה. הדבר אף עולה בקנה אחד עם זכותם היסודית של ההורים לגדל את ילדיהם.
- בנדון ראו:
- דנ"א 6041/02 פלוגית נ' פלוגי פד"י נח (6) 246, 274-275 ;
- ענ"א (חי') 56605-04-18 פלוגית נ' המחלקה לשירותים חברתיים ואח' (25.5.18) ;
- עמ"ש (חי') 53278-02-11 מ.ג. נ' מ.מ. ואח', פסקה 12 (17.3.11) ;
31. לאחר שעיינתי במכלול החומר שעמד בפניי, שוכנעתי, כי אף שהייתה הצדקה בעת מתן צו החירום והחלטת הביניים לעשות כן, כיום, כמעט כ-30 יום לאחר הוצאת הקטינה מבית הוריה, ניתן להשיבה לבית הוריה, בתנאים שאורה להלן, באופן שהסכנה הצפויה לכאורה לקטינה, בעיקר מצד אביה, תוסר מהפרק.
32. אדגיש, כי על אף הכחשת הוריה של הקטינה את דיווחי הקטינה, לצורך ההחלטה בתיק זה, יצאתי מנקודה הנחה כי אכן הקטינה חוותה מעשי אלימות, בעיקר מצד אביה.
- אכן, הקטינה דיווחה גם על מעשי אלימות מצד האם, אך מחד גיסא, עולה מהתסקירים כי הקטינה מתגעגעת לאימה, אוהבת אותה, ואינה חוששת ממנה, ומאידך גיסא, גם דיווחי הקטינה על מעשי האלימות מצד האם, לא היו ברף הגבוה, אלא מכה ביד (מבלי להפחית מחומרת העניין).
33. מכאן לכאורה עולה, כי ככל שאורה על השבת הקטינה לביתה תוך הוצאת האב מהבית (הוא הציע הצעה זו ביוזמתו), נסיר את מירב הסיכון הקיים בהחזרת הקטינה לביתה. בכל מקרה הקטינה תמשיך להיות תחת פיקוח גורמי הטיפול והרווחה במסגרת הקהילה, ועל כל מקרה חריג יינקט הליך מתאים.
34. עולה השאלה, האם ניתן להמשיך את האבחון של הקטינה, תוך חזרתה לביתה, ותוך המשך הטיפול המשפחתי במסגרת מרכז החירום או מרכז הקשר?
- לאחר ששמעתי את כל הצדדים במקרה הנדון, שוכנעתי כי התשובה לשאלה זו היא חיובית.
- היינו, לטעמי ניתן להמשיך באבחון הקטינה (שאמור להימשך חודשיים ימים, תקופה לא מבוטלת), תוך שהקטינה תחזור לביתה, ובמסגרת זו גם להמשיך את הטיפול המשפחתי על ידי גורמי הטיפול, כשהאב ישתתף בטיפולים אלה, הכל כפי שאורה להלן.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

35. נזכיר ונזכור, הוצאת קטינה ממשמורת הוריה היא האפשרות האחרונה והקיצונית. ככל שניתן לנקוט בהליך פחות דרסטי, יש לעשות כן.
כשהתגלו מעשי האלימות הלכאוריים כלפי הקטינה, בעיקר מצד אביה, אך גם מצד אמה, הייתה הצדקה לנקוט בצעד דרסטי זה, כפי שגם ציינתי לעיל.
כיום, לאחר חלוף כ-30 ימים, ולאחר שמסתבר כי לפחות כלפי האם, החשש לא ברמה גבוהה והאב מוכן לצאת מהבית, אפשרות החזרת הקטינה לביתה היא המועדפת.

סוף דבר

36. במצב הדברים הנדון אני מורה כדלקמן:

- א. אני מורה כי הקטינה תחזור לבית הוריה ביום 25.2.2020.
- ב. האב יעזוב את דירת המשפחה ולא ייכנס אליה, החל מיום 25.2.2020 ועד ליום 26.4.2020 (להלן: "תקופת ההרחקה").
- ג. בתקופת ההרחקה לא ייצור האב קשר עם הקטינה, אלא בנוכחות גורם מטפל.
- ד. בתקופת ההרחקה יהיה רשאי האב להיכנס לדירת המשפחה אך ורק לצורך טיפול משפחתי, בנוכחות גורם מטפל, שיתאם את הדבר.
- ה. ככל שיהיה צורך בהארכת תקופת ההרחקה, יפנו גורמי הטיפול לבית משפט קמא בבקשה מתאימה מנומקת.
- ו. גורמי הטיפול והרווחה יטפלו במשפחת הקטינה במסגרת הקהילה, ואף יפקחו על שלומה של הקטינה בכל תקופת ההרחקה, ואף לאחר מכן, בהתאם לשיקול דעתם.
- ז. אבחון הקטינה יימשך כסדרו, תוך שהקטינה נמצאת בביתה.
37. סבורני, כי פתרון הדברים דלעיל, משרת גם את טובת הקטינה, בדבר שובה לקהילה והמשך שגרת חייה, ככל שהדבר ניתן.
- נזכיר, כי הקטינה הביעה געגוע ואהבה לאם, ומן הראוי לתת לאם, שבטוחני כי אוהבת את בתה, לממש את זכותה לגדל את בתה.
- דברים דומים יש לומר גם לגבי האב, אם כי יש צורך כי יקבל תחילה טיפול מגורמי הטיפול, כפי שאף התחייב לעשות, ובכך ישרת הדבר הן את טובתו והן את טובת הקטינה.
38. אין צו להוצאות.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ענ"א 13165-02-20 פלוגית ואח' נ' מחלקה לשירותים חברתיים

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

החלטה זו מותרת לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתן היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט